

תת"ע 3133/11/14 - מדינת ישראל נגד עמית נבטי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3133-11-14 מדינת ישראל נ' עמית נבטי
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמית נבטי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 10.9.14, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 5.1.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידה רס"מ סימה כהן, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 10.9.14, בסמוך לשעה 11:40, נהג הנאשם ברכב בחולון, ברחוב סוקולוב, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו בסמוך לבית מספר 80, לא אפשר להולך רגל, שחצה אותה עת את מעבר החצייה המסומן במקום, מכיוון דרום לכיוון צפון, המשיך בנסיעה וגרם להולך הרגל לעצור על גבי הפס הרביעי מבין 13 פסים מסומנים. העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "הוא קפץ לי לכביש".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, במהירות איטית ביותר, בשל עומס תנועה שהיה במקום, אך רכב שעמד לימינו, הסתיר את שדה הראיה שלו וכאשר הבחין בהולך הרגל, היה רכבו כבר על מעבר החצייה והוא לא סבר כי הוא נדרש לעצור ולכן, המשיך בנסיעה.

בהמשך, טען הנאשם כי לא ראה את הולך הרגל, עד אחרי שהעדה הורתה לו לעצור את הרכב, לאחר מכן, טען כי הכל היה בו זמנית ובמקביל לסימון של העדה לעצור את הרכב, הבחין בהולך הרגל על גבי מעבר החצייה ולבסוף, טען כי עצר את הרכב, בשל עומס התנועה, עוד לפני שהעדה הורתה לו לעצור את הרכב.

הנאשם נחקר ואישר כי הולך הרגל השלים חצייתו רק לאחר שהוא חלף על גבי מעבר החצייה ופינה לו את הדרך.

הנאשם ביקש להציג בפני בית המשפט סרט ווידאו ממצלמת אבטחה של בית עסק סמוך, המתעד, לדבריו, את האירוע, אך כפי שנרשם בפרוטוקול, לא ניתן לראות בסרט דבר מלבד מדרכה והולכי רגל.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה ציינה את כיוון נסיעת הרכב, כיוון חציית הולך הרגל, רוחב מעבר החצייה, מקום עמידתו הולך הרגל, מקום עמידתה ותיעדה דברי הנאשם, לרבות התייחסות לטענתו כי היה רכב מימין, תוך שהיא סותרת טענה זו על אתר.

2. ריבוי גרסאותיו של הנאשם, מקשה על בית המשפט לייחס לו אמינות ומהימנות.

בדו"ח, נרשם מפי הנאשם " **הוא קפץ לי לכביש**", דהיינו, הנאשם הופתע ולא יכול היה להגיב בזמן. בישיבת ההקראה, טען הנאשם: "**במקרה הספציפי הזה השוטרת אמרה לי שמגיע לי אזהרה ולא הסכמתי לזה. לעניין האישום - יש לי את המקרה מצולם בסרט. היה הולך רגל. לא הייתי אמור לעצור לפי החוק בסיטואציה הספציפית**". דהיינו, לכאורה, הנאשם הבחין בהולך הרגל, אך סבר כי אינו חייב לעצור בגינו. בעדותו בבית המשפט, העלה מספר גרסאות סותרות באשר לנסיבות המקרה עד שלא ניתן לקבוע, חד משמעית, מתי הבחין הנאשם בהולך הרגל לראשונה.

3. משלל הגרסאות שהציג הנאשם בפני בית המשפט, העובדות העקביות הן שהנאשם הבחין בהולך הרגל, על גבי מעבר החצייה ואף שחסם דרכו ומנע ממנו להמשיך ולחצות, בחר שלא לעצור את הרכב והמשיך בנסיעה, מכאן, שהתקיימו יסודות העבירה.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שהזהרתי את עצמי, שכן עדות יחידה הובאה בפני במסגרת פרשת התביעה, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה ומרשיעה אתה נאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, במעמד הצדדים

